

van het bestuur. Het is goed gedaan dat volgens genoemde brief van 17 oktober aan de kooplieden te Bimlipatam is geweigerd om hun per pak gewoon ruw guinees 3 pagode meer te betalen. Dat is ook het geval met het besluit van 26 januari 1761 de opperhoofden Pieter Abrahamsz. Bronsveld en Carel Lodewijk Hagemester de mindere waarde te laten vergoeden [fol. 1047] voor een gedeelte van te Nagapattinam aangevoerd guinees. De waarde lag f 1001 onder de berekende prijs. Bovendien werd hun nog f 393 in rekening gebracht voor het bleken, herbleken en opmaken van 30 pakken guinees, zowel ruw als gebleekt, dat bevekt en vuil was. Dat zal de dienaren leren om betere waar aan te nemen. Vermaningen en bedreigingen schijnen niet te helpen. Het bestuur is opgedragen in zulke gevallen precies zo op te treden. De Hoge Regering zal niet nalaten bij zulke onoplettendheid en weinig hart voor het werk overeenkomstig te straffen. Dat stelt een voorbeeld. Uit de brief van 10 december 1761 blijkt [fol. 1048] dat de bestelling voor Nederland en Azië voor 1762 voor het deel betreffende Nagapattinam is aanbesteed zonder een vermindering van de prijs. Dat moet men maar aanvaarden. De prijzen kunnen onveranderd blijven, als de kwaliteit maar goed is. Het bestuur moet de opperhoofden van de kantoren die textiel leveren, daartoe ernstig aansporen. Bestellingen moeten worden uitgevoerd, al is het niet tegen mindere, dan toch, zoals te Palicol, tegen dezelfde prijzen. Het is ook goed gedaan dat het kantoor daar nog de levering voor Europa van 1200 stuks guinees gebleekt van 9 cal en 5000 stuks salemuris van 18 consjam is opgedragen. Levering van deugdelijke textiel hangt af van de deskundigheid [fol. 1049] en de koopkracht van de inlandse kooplieden. Er is op aangedrongen daarin voorzichtiger te zijn, dan in Bimlipatam. In de brieven van 27 oktober en 10 december 1761 wordt daar uitgebreid op ingegaan met betrekking tot de overleden koopman Sjeika Wirana. Samen met de koopman Ankoel Panda Kistnama werd hij zo solvabel geacht, dat zij als borgen zijn aanvaard, niet alleen voor schulden van andere handelaars tot pagode 16.452, ofwel f 78.973, ten tijde van de opperhoofden Jan Aping en Frederik Willem Bloeme, maar ook voor later aan hen verstrekte gelden. Men kwam er achter dat de reeds overleden onderkoopman Jan Willem Bosschaart en de huidige secunde te Bimlipatam Visser, die daarheen waren gezonden als gecommitteerden om Aping en Bloeme te ontslaan, [fol. 1050] op grond van die borgstelling de bezittingen van Aping en Bloeme, die reeds waren geconfisqueerd, vrij te geven. Het bestuur heeft geen van beide gecommitteerden bij hun terugkomst daarover om uitleg gevraagd, ofter verantwoording geroepen, noch hen aansprakelijk gesteld als de borgen hun verplichtingen niet nakwamen. Dat blijkt nu bij het overlijden van borg Sjeika Wirana het geval te zijn, wat toont hoezeer de gecommitteerden zich hebben vergist hen als borgen te accepteren. Genoemde koopman liet, volgens de brief van 17 oktober 1761, slechts een huis t.w.v. 200 ropia, twee gorabs en een sloep samen t.w.v. 5000 ropia achter. Alsof dit niet genoeg is, komt er nog bij dat [fol. 1051] 20.000 ropia, die Aping en Bloeme in mindering op de pacht aan prins Ananda Rasu hadden betaald, door bedrog van Compagnies brahmaan en tolk in de kwitantie een geschenk is genoemd. Dit is reeds gerapporteerd in de twee laatste generale missiven. In de brief van 10 juni 1760 naar Coromandel zijn Aping en Bloeme daarvoor verantwoordelijk gesteld. Het bestuur was bevolen voor voldoening te zorgen, maar nu mogen Aping en Bloeme met de stukken naar Batavia komen. Het bestuur vond de verklaringen onvoldoende, maar gaf niet aan in welk opzicht. [fol. 1052] In de vergadering van 1 juni 1762 is, om redenen in de resolutie vermeld, besloten de door Aping en Bloeme afgegeven 20.000 ropia voor rekening van het bestuur te laten, behoudens zijn verhaal op anderen. Het bestuur is ook aansprakelijk gesteld voor de schulden van pagode 16.452, ofwel f 78.973, van de genoemde inlandse kooplieden te Bimlipatam tijdens het bestuur van Aping en Bloeme, behoudens verhaal op de nalatenschappen van de overleden kooplieden Jan Willem Bosschaart en Carel Lodewijk Hagemester, op het huidige opperhoofd Pieter Abrahamsz. Bronsveld en de secunde boekhouder Visser. Wegens het overlijden van de twee eersten heeft het bestuur de twee laatsten reeds op 3 oktober 1761 aansprakelijk gesteld. Het bestuur blijft aansprakelijk, behoudens voor zover er nog wordt afbetaald en wanneer het aantoonst dat het alles heeft gedaan schade voor de Compagnie te